

ся, виготовлені з більш м'якої сталі. При тонких ажурних роботах, а також при випилюванні виробів із твердої деревини слід використовувати пилючки з дрібною насічкою. Але вони крихкі, легко зламуються і тому вимагають певних навиків при роботі з ними.

Для зручності роботи використовують спеціальну підставку (рис. 4а). Таку підставку можна легко виготовити самому з фанери товщиною 10... 15 мм або з дощечки із твердої породи деревини. На одному кінці підставки виконаний виріз у вигляді «ластівчиного хвоста» з круглим отвором (10 мм) на його вершині. Підставку кріплять до краю стола за допомогою струбцини (рис. 4б, г). Таку підставку по закінченні роботи можна прибрати. Іноді підставку закріплюють на робочому місці шурупами (рис. 4в).

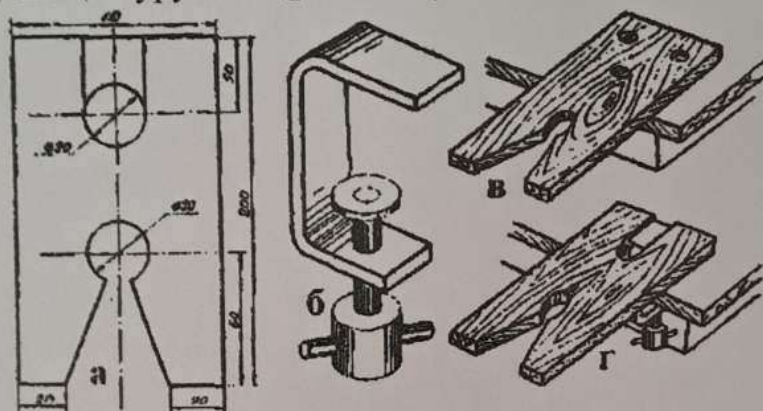

Рис. 4. Пристрої для випилювання: а - підставка, б — струбцина, в, г - закріплення підставки на столі

При випилюванні лобзиком використовують ряд допоміжних інструментів. Отвори в фанері для протягування пилючки можна проколоти шилом (рис. 5а). Шило можна придбати в магазині або виготовити самому. Для цього в дерев'яну ручку забивають сталевий дріт товщиною 3...5 мм. Вільний кінець довжиною 35...50 мм заточують. Але заточка шила не повинна бути конусоподібною, а мати 3-4 грані. Таке шило при обертанні буде виконувати роль дрелі, тобто підрізувати і викручувати волокна деревини; це буде запобігати розколюванню верхніх шарів фанери.

Отвори для протягування лобзикової пилючки можна виконувати, використовуючи свердла і ручний дріль або коловорот (рис. 5б). Свердління слід проводити тонкими (до 2 мм) свердлами, попередньо намітивши шилом місце для свердління.

Для розпилювання великих листів фанери використовують ножівки (Рис. 5в). При пилянні по прямій лінії користуються ножівкою з широким полотном, а для пиляння по кривій лінії користуються так званою викружною ножівкою, що має вузьке полотно (рис. 5г).

При зачищенні ребер, отворів і зовнішніх контурів візерунків випиляного виробу знадобляться невеликі напилки з середньою насічкою (личкувальні) або надфілі (рис. 5д). Треба мати як мінімум три напилки: круглий, плоский і трьохгранний.

Для шліфування поверхні шліфувальними шкурками використовують пристрій - колодку (рис. 5е). Вона являє собою дерев'яний брусок м'якої породи (сосна, ялина, липа, осика) розміром 120x60x30 мм або будь-який інший, грані